

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. arch. J. S.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Jiřím Císařem, advokátem se sídlem Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební 61, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.1.2010, ev. č. 1315/2010/KUUK/Hyk, č.j. 5382/DS/09,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 5.1.2010, ev. č. 1315/2010/KUUK/Hyk, č.j. 5382/DS/09, se **pro vady řízení z r u š u j e** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **10 640,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonné lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.1.2010, ev. č. 1315/2010/KUUK/Hyk, č.j. 5382/DS/09, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru dopravně správního ze dne 14.9.2009, č.j. MELT 15424/2009/NAA, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 12 bodů zapsaných v evidenční kartě řidiče.

Žalobce poukazuje na skutečnost, že v průběhu správního řízení bylo zpochybněna správnost údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek, kterého se žalobce měl dopustit dne 13.9.2007 s tím, že je pochybnost jak o správnosti údajů o tovární značce motorového vozidla, tak i o správnosti údajů o registrační značce. Proto bylo

odvolacím orgánem v průběhu správního řízení správnímu orgánu prvního stupně uloženo opatřit si pokutové bloky týkající se daného přestupku. V tomto postupu vidí žalobce zpochybnění stanoviska žalovaného o tom, že blokové řízení je uložením pokuty pravomocně ukončeno. Žalobce rovněž považuje za nesprávnou argumentaci žalovaného, že opravné oznámení, kterým Policie ČR opravila údaje o vozidle, které měl žalobce řídit při spáchání přestupku dne 13.9.2007, je pouze opravou zřejmé nesprávnosti v psaní nemající vliv na běh lhůt, protože byl přestupek řešen v blokovém řízení, které bylo pravomocně ukončeno. Žalobce trvá na tom, že nebylo vysvětleno, z jakého důvodu byly údaje o vozidle a jeho registrační značce odlišné a z jakého důvodu by takové opravy měly být posuzovány jako opravy v psaní.

Dále žalobce zdůrazňuje, že zákon nezná pojem „opravné oznámení“ a nepočítá-li zákon s opravným prostředkem v blokovém řízení, pak pokládá blokové řízení za konečné a pravomocné vyřízení přestupku. Žalobce je názoru, že z opravného oznámení, které bylo doručeno správnímu orgánu prvního stupně dne 2.10.2008, plyne, že přestupek nebyl vyřízen ke dni jeho spáchání (tj. ke dni 13.9.2007) ani ke dni 17.9.2007. Trvá na tom, že po uplynutí roční prekluzivní lhůty, tj. nejpozději ke dni 17.9.2008 zanikla odpovědnost za přestupek a nebylo tedy možné po zániku odpovědnosti provádět tzv. opravné oznámení. Dále poukazuje žalobce na skutečnost, že skutek a jeho vymezení v přestupkovém řízení je dán totožností skutku, která není zachována při různých údajích o vozidle, jímž měl být přestupek spáchán. Právě s odvolací námitkou nedodržení totožnosti skutku ve vztahu k údajům o vozidle, jímž měl být přestupek spáchán, se dle názoru žalobce žalovaný nijak nevypořádal.

Další námitka žalobce se týká evidence bodů s přihlédnutím k jejich odečítání dle § 123e odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce trvá na tom, že správní orgán 1. stupně vycházel z opravného oznámení, které mu bylo doručeno dne 2.10.2008. Nelze tedy dle žalobceva názoru přihlížet k původnímu oznámení ze dne 27.9.2007. Předchozí přestupek před tímto přestupkem ze dne 13.9.2007 měl být spáchán dne 1.2.2007. Vzhledem k oznámení přestupku ze dne 13.9.2007 až oznámením doručeným dne 2.10.2007 měl dle žalobce správní orgán do 1 roku od spáchání přestupku ze dne 1.2.2007, tj. dnem 1.2.2008 správní orgán odečíst dle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu 4 body. Po tomto odečtení by žalobce měl evidovány pouze po 1.2.2008 pouze 4 body a pokud by poté došlo i přičtení po 2 bodech za přestupky ze dne 13.9.2007 a 20.6.2008, činil by stav bodů i po tomto přičtení celkově 8 bodů a nikoliv 12. I tuto argumentaci uplatněnou dle žalobce v odvolání ponechal dle jeho názoru žalovaný v napadeném rozhodnutí bez povšimnutí.

Dále žalobce namítá, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí ze dne 14.9.2009 uvádí to, že si pokutové bloky vyžádal, avšak vůbec ve svém rozhodnutí neuvádí, jaké obsahují údaje a jaké závěry pro uvedený přestupek a přidělení bodů z těchto pokutových bloků a z jakého důvodu dovozuje. Na tuto skutečnost žalobce upozorňoval v odvolání, ovšem dle jeho názoru se těmito odvolacími důvody nezabýval a spatřuje v tom nepřezkoumatelnost. Žalobce trvá na tom, že správní orgány si měly vyžádat pokutové bloky nejen k „opravnému oznámení“, ale i k přestupku uvedenému v původním oznámení, tedy k přestupku, kdy měl žalobce řídit vůz VW. Toto navrhoval žalobce již ve správním řízení, ovšem žalovaný k tomu nezaujal žádné stanovisko.

Dále žalobce namítá, že požadoval vyžádání pokutových bloků i v případě dalšího přestupku ze dne 5.9.2006, neboť trvá na tom, že správní orgán se ani v tomto případě nemůže spolehnout na údaje o oznámení přestupku a tedy se spokojit s prohlášením o svojí toliko evidenční povinnosti zaznamenat body v registru. Žalobce trvá na tom, že není důvod postupovat v případě přestupku ze dne 5.9.2006 jinak než u přestupku ze dne 13.9.2007. I

v tomto případě se žalobce domnívá, že tato námitka uplatněná v odvolání zůstala v odvolacím řízení nevyřešena a považuje proto napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Žalovaný ve svém vyjádření shrnul průběh řízení před správními orgány. Žalovaný ve svém vyjádření dále trvá na tom, že pokutu v blokovém řízení lze uložit pouze za splnění podmínek dle § 84 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), podle něhož lze přestupek projednat v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit, přičemž podle ustanovení § 84 odst. 2 zákona o přestupcích se proti uložení pokuty nelze odvolat. Uložení pokuty v blokovém řízení je řízení o přestupku pravomocně ukončeno. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zaslané orgánem Policie ČR nebo obecní policie správnímu orgánu je tedy informací o pravomocně ukončeném řízení, kterou orgán příslušný k tomuto řízení postupuje v rámci součinnosti a řádného postupu podle příslušných právních předpisů jinému orgánu státní správy, který je příslušný k provedení následných úkonů, které s pravomocně ukončeným řízením souvisí nebo na něj bezprostředně navazují. Žalovaný nad rámec uvádí, že vzhledem k tomu, že na místě přestupku žalobce k přestupku nic nenamítal a souhlasil s jeho projednáním v blokovém řízení, není pochyb o tom, že se přestupku dopustil a z tohoto důvodu se jeví námitky žalobce ve vztahu k přestupkům, kterých se měl žalobce dopustit dne 5.9.2006 a dne 13.9.2007, jako účelové. Dle žalovaného pro posouzení věci není rozhodné, jakým způsobem a v jakém rozsahu byly projednávány přestupky, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto v blokovém řízení, na základě něhož byl žalobci proveden záznam v bodovém hodnocení. Je třeba rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích a řízení o námitkách žalobce proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, protože tato řízení mají zcela rozdílný předmět. Dle žalovaného v těchto případech správní orgány nebyly oprávněny blíže hodnotit skutkové okolnosti týkající se přestupků uvedených v oznámeních. V rámci řízení o námitkách nejsou dle žalovaného správní orgány oprávněny přezkoumávat otázku viny žalobce ve věci předmětných přestupků. Podstatou řízení o námitkách proti záznamu v bodovém hodnocení není přezkum rozhodnutí o samotných přestupcích, nezávisle na tom, zda jde o přestupek projednaný v blokovém řízení nebo v řízení správním. Vydání bloků na pokutu nebo bloků na pokutu na místě nezaplacenou je řízení o přestupku v blokovém řízení pravomocně ukončeno. Žalovaný trvá na tom, že žalobce ve své žalobě nedokládá nic, z čeho by se dalo usuzovat, že napadené rozhodnutí je nezákonné či nepřezkoumatelné.

K námitkám žalobce, že dne 5.9.2006 a dne 13.9.2007 se přestupků nedopustil z důvodu, že není vlastníkem uvedených vozidel, že majitele uvedených vozidel ani samotná vozidla nezná a nikdy si tato vozidla nepůjčil a neřídil, žalovaný uvedl, že v průběhu řízení o námitkách zrušil původní rozhodnutí správního orgánu a vrátil věc k novému jednání z důvodu námítky, směřující do registrační značky a typu vozidla, kterým měl být přestupek dne 13.9.2007 spáchán. Žalovaný tak učinil z důvodu toho, aby byla odstraněna jakákoliv pochybnost týkající se opravného oznámení policie, nikoliv z důvodu pochybnosti ohledně spáchaného skutku, který v žádném případě nepřislušní žalovanému v tomto řízení posuzovat. Aby byly odstraněny veškeré pochybnosti týkající se oznámení policie, správní orgán si vyžádal fotokopie pokutových bloků ze dne 13.9.2007, které jsou součástí spisové dokumentace. Z pokutových bloků čísla NF2007 10210661-10210662 je dle žalovaného zřejmé, že se Ing. Arch. J. S. dopustil dne 13.9.2007 vozidlem tovární značky Volvo, reg. zn.

„X“, přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích. Totožnost řidiče byla ověřena podle občanského průkazu a oba pokutové bloky jsou jmenovaným podepsány. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem není pochyb o spáchání přestupku Ing. arch. S. při řízení vozidla Volvo reg. zn. „X“ dne 13.9.2007. Proto také žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl.

K námitce žalobce, že si měl žalovaný vyžádat a hodnotit pokutové bloky nejen k tzv. „opravnému oznámení“, ale i k oznámení o spáchání přestupku při řízení vozidlem VW dne 13.9.2007 a ve stejném rozsahu měly být vyžádány přestupkové bloky a vyhodnoceny i v případě přestupku spáchaného dne 5.9.2006, žalovaný uvádí, že podle doložených pokutových bloků není pochyb o tom, kým a jakým vozidlem byl spáchán přestupek dne 13.9.2007. Pokud jde o přestupek ze dne 5.9.2006, i tuto námitku spatřuje žalovaný jako nedůvodnou. Správní ani odvolací orgán v daném případě nenese důkazní břemeno ohledně prohlášení viny či neviny Ing. arch. S. v jednotlivých řízeních o přestupku, neboť tyto přestupky již byly projednány a pravomocně ukončeny, přičemž správní orgán v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu pouze provedl na základě došlých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení v registru řidičů příslušné záznamy.

K námitce žalobce, že zákon nezná pojem opravného oznámení a k tvrzení, že z opravného oznámení plyne, že přestupek nebyl vyřízen v prekluzivní jednoroční lhůtě, žalovaný uvádí, že v případě oznámení orgánu Policie ČR nebo obecní policie se nejedná o správní akt ve smyslu úkonu správního orgánu v průběhu řízení o přestupku, ale o správní úkon, jímž jeden orgán státní správy předává informaci jinému příslušnému orgánu státní správy. Tento úkon nemá vliv na okamžik nabytí právní moci rozhodnutí ve správním řízení ani na pravomocné projednání přestupku v blokovém řízení a v žádném případě ani na běh lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek. V „opravném“ oznámení se jedná pouze o opravu zřejmé nesprávnosti v psaní, jak dokládají údaje uvedené na pokutových blocích. Není tedy důvod k odečtu bodů za přestupek spáchaný dne 13.9.2007 pravomocně projednaný v blokovém řízení dne 17.9.2007. K uvedenému žalovaný uvádí, že městský úřad Litvínov obdržel dne 27.9.2007 oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č.j. ORMO-2601/DI-BP-2007, kde bylo uvedeno motorové vozidlo VW, reg. zn. „X“. Dne 2.10.2008 bylo Městskému úřadu Litvínov doručeno opravené oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č.j. ORMO-2601/DI-BP-2007, kde byl uveden opravený údaj o vozidle, týkající se motorového vozidla Volvo, reg. zn. „X“, s jehož řidičem byl přestupek projednán. Ostatní údaje zůstaly nezměněny.

Právní zástupce žalobce při jednání soudu přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení s tím, že zdůraznil, že se domnívá, že předmětná žaloba byla podána důvodně, a to pro opravu oznámení o spáchání přestupku ze dne 13.9.2007, v důsledku které nedošlo k pravomocnému projednání dotyčného přestupku před uplynutím jednoroční prekluzivní lhůty.

Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání soudu se plně odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě. Dále dodal, že zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí dokládá i předložený správní spis. Dle jeho názoru žalobou napadené rozhodnutí je i v souladu se stávající judikaturou. Dále zdůraznil, že pro daný případ je podstatné to, že blokové řízení se žalobcem řádně proběhlo ohledně přestupku ze dne 13.9.2007 a že jeho výsledek byl akceptován samotným žalobcem, přičemž pro vyhodnocení žaloby je podstatným skutkový stav, který byl dán při spáchání tohoto přestupku. Formální pochybení, ke kterému došlo

následně dle pověřeného pracovníka žalovaného nemůže mít proto ze své podstaty vliv na závěr o tom, že dotyčný přestupek byl žalobcem spáchán a potažmo, že žalobce dosáhl dvanácti bodů v evidenci řidičů.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu a zejména pak odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu dospěl soud k závěru, že na základě předmětné žaloby obsahující značné množství zjevně nedůvodných námitek, které již byly v zásadě v identické podobě uplatněny v rámci odvolacího řízení před žalovaným, je nutno rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Primárně se soud zabýval žalobcem namítanou otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Po zevrubném prostudování obsahu napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že žalovaný se pod optikou svého právního názoru vyjádřeného v rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami alespoň v minimálním rozsahu a proto soud dospěl k závěru, že předmětné žalobou napadené rozhodnutí je věcně přezkoumatelné.

Následně se soud zabýval jednotlivými námitkami žalobce.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že v průběhu správního řízení bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vyhotovené dne 26.9.2007, č.j. ORMO-2601/DI-BP-2007, ve kterém Policie ČR, dopravní inspektorát Most, uvádí, že žalobce dne 13.9.2007 v 14:30 při řízení motorového vozidla tovární značky VW LT 35 2.5 TD, reg. zn. „X“, překročil rychlost vozidla v obci o méně než 20 km/h (rychlostní limit 50 km/h, naměřená rychlost 64 km/h) a tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, za což mu byla uložena dne 17.9.2007 bloková pokuta ve výši 1000,- Kč (čísla pokutových bloků NF2007 10210661-10210662). Dne 2.10.2008 pak bylo prvostupňovému orgánu doručeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vyhotovené dne 2.10.2008, č.j. ORMO-2601/DI-BP-2007, ve kterém Policie ČR, dopravní inspektorát Most uvádí, že žalobce dne 13.9.2007 v 14:30 hod. při řízení motorového vozidla tovární značky Volvo V70 D5 S, reg. zn. „X“, překročil rychlost vozidla v obci o méně než 20 km/h (rychlostní limit 50 km/h, naměřená rychlost 64 km/h) a tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, za což mu byla uložena dne 17.9.2007 bloková pokuta ve výši 1000,- Kč (čísla

pokutových bloků NF2007 10210661-10210662). Na tomto druhém oznámení je rukou připsána poznámka: „oprava vozidla, došlo k přepsání“. Prvoinstanční orgán si ve vztahu k předmětnému přestupku žalobce vyžádal předložení kopie bloků (části A, která zůstává správním orgánům) č. NF2007 1210661-1210662. Tyto kopie mu byly poskytnuty Policií ČR, dopravním inspektorátem, přípisem ze dne 17.4.2009. Na předmětných blocích je uvedeno, že totožnost žalobce byla ověřena dle občanského průkazu, že přestupku se dopustil při řízení osobního vozidla Volvo, reg. zn. „X“. Bloky jsou žalobcem podepsány.

K námitce žalobce, že v důsledku pochybností o údajích o značce vozidla a registrační značce vozidla v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení je zpochybněno, že blokové řízení je uložním pokuty pravomocně ukončeno soud uvádí následující. V § 84 odst. 1 zákona o přestupcích je uvedeno, že přestupek lze projednat uložním pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. V odstavci 2 citovaného ustanovení je uvedeno, že proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. V ustanovení § 85 odst. 3 zákona o přestupcích je uvedeno, že nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Otázkou povahy vyřízení přestupku v blokovém řízení se zabýval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29.12.2004, č.j. 6 As 49/2003-46, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 505/2005, kde mimo jiné uvedl, že *„jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou vyplývající z téhož ustanovení, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku posuzovat a bylo by tak potřeba provádět ve věci dokazování. To by probíhalo v „běžném“ správní řízení. Zahájení takového správního řízení o přestupku je tedy fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit, byť je zahajováno správním orgánem, neboť právě této osobě je dáno na výběr, zda využije svého práva na to, aby spáchání přestupku bylo správním orgánem prokazováno a aby bylo řádně prováděno skutkové i právní hodnocení jejího jednání. Faktická dispozice osoby obviněné z přestupku je tu tedy dána tím, že osoba, jež se měla přestupku dopustit, buď považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést správní řízení, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní, a souhlasí se sankcí, jež je jí v blokovém řízení ukládána, nebo přestupek nemá za prokázaný a nesouhlasí tedy se zaplacením pokuty, přičemž využívá svého práva, jež jí nelze odeprít, na zahájení správního řízení o přestupku.“* K uvedenému soud poznamenává, že uložním blokové pokuty je věc pravomocně ukončena a vyřízena. Žádné další úkony se ve věci vyřízení přestupku nevedou a nezahajuje se ani žádné správní řízení. V tomto směru jsou závěry správního orgánu zcela správné. Tyto závěry nemůže nijak zpochybnit skutečnost, že došlo k nejasnostem při oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení orgánem, který pokutu uložil, správnímu orgánu, který je příslušný k vedení registru řidičů. Je nutno zdůraznit, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení není úkonem v rámci projednání přestupku v blokovém řízení. Jde o zcela samostatný úkon správního orgánu, který má charakter úředního záznamu, jímž správní orgán, který uložil pokutu v blokovém řízení, informuje správní orgán příslušný k vedení registru řidičů o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Jakékoliv pochybnosti o správnosti skutečností

uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nemají žádný vliv na pravomocně ukončené blokové řízení, kterého se oznámení týká.

K námitce žalobce, že považuje za nesprávnou argumentaci žalovaného, že opravné oznámení, kterým Policie ČR opravila údaje o vozidle, které měl žalobce řídit při spáchání přestupku, je pouze opravou zřejmé nesprávnosti, uvádí soud následující. Na tzv. „opravném oznámení“ které bylo prvoinstančnímu orgánu doručeno dne 2.10.2008 je rukou uvedena poznámka „oprava vozidla, došlo k přepsání“. U této poznámky je podpis npor. Vladimíra Krbce. Správní orgán si vyžádal předložení kopií bloků (částí A, která zůstává správním orgánům) č. NF2007 1210661-1210662., kterými byl předmětný přestupek žalobce, kterého se dopustil dne 13.9.2007 vyřízen. Na kopiích bloků souhlasí údaje o žalobci, spáchaném přestupku i vozidle s údaji uvedenými na oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 2.10.2008 („opravné oznámení“). Z kopií bloků vyplývá, že totožnost žalobce byla ověřena z občanského průkazu. Z uvedených skutečností dle názoru soudu správní orgán zcela oprávněně dospěl k závěru, že v případě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení došlo ze strany Policie ČR k přepsání a uvedení nesprávných údajů o vozidle, které měl žalobce řídit při spáchání přestupku, pouze omylem. Při samotném projednání přestupku v blokovém řízení byly předmětné údaje do bloků uvedeny správně a k chybě došlo pouze při vyhotovování oznámení o uložení pokuty. Závěr, že se jedná o zřejmou nesprávnost, je dle soudu zcela adekvátním závěrem na podkladě všech výše uvedených skutečností.

Uvedené námitky tedy soud vyhodnotil jako zcela nedůvodné.

K námitce žalobce, že zákon nezná pojem „opravné oznámení“, a k námitce, že z oznámení ze dne 2.10.2008 plyne, že přestupek ze dne 13.9.2007, který byl v blokovém řízení vyřízen dne 17.9.2007, nebyl vyřízen v zákonem stanovené prekluzivní roční lhůtě a po 17.9.2008 zanikla odpovědnost za přestupek a nebylo tedy možné po zániku odpovědnosti provádět opravné oznámení, uvádí soud následující. Prakticky veškeré žalobcovy námitky vycházejí ze zcela pomýleného názoru, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení je úkonem v rámci blokového řízení a tedy jakýmsi jeho pokračováním. Jak již uvedl soud výše, toto oznámení je pouhým úředním záznamem ve formě formulářového přípisu, kterým jeden správní orgán předává určité informace o pravomocně ukončeném blokovém řízení o přestupku jinému správnímu orgánu. V daném konkrétním případě Policie ČR v tomto přípisu uvedla nesprávné údaje. Tuto nesprávnost napравила Policie ČR tím, že prvoinstančnímu orgánu zaslala oznámení obsahující správné údaje. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že není žádným právním předpisem upraveno, jak má být odstraněna zřejmá nesprávnost v prostém přípisu při komunikaci mezi správními orgány. Dle názoru soudu v tomto případě je zcela adekvátním postupem zaslání oznámení obsahujícího správné údaje s upozorněním na skutečnost, že při vyhotovení původního oznámení došlo k přepsání. Prvoinstanční orgán si ověřil správnost údajů v „opravném oznámení“ porovnáním s údaji na pokutových blocích, které si vyžádal. Tímto postupem dle názoru soudu dostatečným způsobem odstranil pochybnosti o údajích týkajících se žalobcova přestupku ze dne 13.9.2007.

Dále soud zdůrazňuje, že v okamžiku vyhotovení oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení je vždy přestupek již projednán a věc je pravomocně ukončena uložení pokuty v blokovém řízení. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení tedy již není v žádném vztahu k otázce zániku odpovědnosti za přestupek ve smyslu § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť v tomto ustanovení je stanovena lhůta, po které již nelze přestupek projednat, a v době vyhotovení oznámení již je vždy přestupek projednán. Vztahování lhůty

uvedené v § 20 odst. 1 zákona o přestupcích i na povinnost oznámit uložení pokuty orgánu příslušnému k vedení registru řidičů je tedy zcela nepřipadné.

K další dílčí námitce žalobce, že uvedením nesprávných údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení došlo k nedodržení totožnosti skutku v rámci přestupkového řízení, soud poznamenává, že i tato námitka vychází ze zcela mylného názoru, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení je součástí blokového řízení. Totožnost skutku byla v rámci blokového řízení zachována. Přestupek byl projednán již dne 17.9.2007. Pouze, jak již bylo výše uvedeno, v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení došlo k nesprávnému uvedení vozidla. Tuto zřejmou nesprávnost napravila Policie ČR oznámením ze dne 2.10.2008. Tento omyl Policie ČR nemohl žádným způsobem zapříčinit pochybnosti o totožnosti skutku při projednávání přestupku, neboť obě oznámení byla vyhotovena až po pravomocném ukončení předmětné věci.

Uvedené námitky vyhodnotil soud jako zcela nedůvodné. Pro úplnost soud uvádí, že s uvedenými námitkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí dle názoru soudu dostatečným způsobem vypořádal, když objasňoval povahu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a její vztah k samotnému blokovému řízení.

K námitce žalobce, že pokud správní orgán vycházel z „opravného oznámení“ ze dne 2.10.2007, měl dnem 1.2.2008 správní orgán dle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odečíst 4 body, uvádí soud následující. V ustanovení § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu je mimo jiné uvedeno, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. V registru řidičů se tedy evidují body „zpětně“ k datu projednání přestupku v blokovém řízení či k právní moci rozhodnutí o přestupku v rámci správního řízení. Ze zákonné úpravy jednoznačně vyplývá, že rozhodný v případě blokového řízení je pro zaznamenání bodů den projednání přestupku. Okamžik oznámení přestupku není rozhodný. Proto nemohla mít na počítání a případné odečítání bodů skutečnost, že v původním oznámení Policie ČR uvedla nesprávné údaje a následně tento nedostatek napravila v rámci správního řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zasláním nového oznámení se správnými údaji (které byly ověřeny z vyžádaných pokutových bloků). Dále soud zdůrazňuje, že v rámci celého správního řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů docházelo pouze k přezkoumávání skutečnosti, zda ke dni 26.8.2008 bylo s žalobcem projednáno v blokovém řízení a případném správním řízení pravomocně rozhodnuto o tolika přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, že jim odpovídající body ve svém součtu dosáhly 12 bodů. Předmětem tohoto řízení je tedy postavení na jisto, zda byly oznámené přestupky skutečně s řidičem projednány a zda šlo o přestupky zařazené do bodového hodnocení. Přezkum uvedených skutečností je tedy předmětem daného správního řízení, ovšem vždy k okamžiku vyznačení 12 bodů v registru řidičů.

S ohledem na výše uvedené vyhodnotil soud i tuto žalobcovu námitku jako zcela nedůvodnou.

K námitce žalobce, že správní orgán prvního stupně si sice vyžádal pokutové bloky k přestupku, který měl žalobce spáchat dne 13.9.2007, ovšem neuvedl ve svém rozhodnutí, jaké obsahují údaje a co z nich dovozuje a odvolací orgán se s touto skutečností k námitce žalobce vůbec nezabýval, soud uvádí, že na straně 6 napadeného rozhodnutí je výslovně uvedeno, že „z pokutových bloků čísla NF2007 10210661-10210662 je zřejmé, že se pan Ing. arch. J. S. dopustil dne 13.9.2007 vozidlem tovární značky Volvo, registrační značky

„X“, přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích. Totožnost řidiče byla ověřena dle občanského průkazu a oba pokutové bloky jsou jmenovaným podepsány. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem není pochyb o spáchání přestupku panem Ing. arch. J. S. vozidlem tovární značky Volvo, registrační značky „X“ dne 13.9.2007.“ Z uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný se v rámci napadeného rozhodnutí zabýval jak vyhodnocením obsahu předmětných bloků a uvedl i k jakému závěru po přezkoumání bloků dospěl. Tato námitka je tedy rovněž nedůvodná.

K námitce žalobce, že správní orgány si měly vyžádat pokutové bloky nejen k „opravnému oznámení“, ale i k přestupku, kdy měl žalobce řídit vůz VW, soud uvádí následující. Z obsahu správního spisu zcela nepochybně vyplývá, že v oznámení o přestupku došlo ze strany Policie ČR k přepsání (chybě). Je dle soudu nepochybné, že s žalobcem byl projednán pouze jeden přestupek, kterého se dopustil dne 13.9.2007, a to přestupek, kterého se dopustil při řízení vozidla Volvo, reg. zn. „X“. Tato skutečnost byla doložena předloženými pokutovými bloky. Nejasnost ohledně přestupku, kterého se dopustil žalobce dne 13.9.2007 byla v rámci správního řízení odstraněna a vše bylo postaveno na jisto. Správní orgány si ani nemohly vyžádat pokutové bloky k přestupku, kdy žalobce měl řídit vůz VW dne 13.9.2007, neboť údaj o voze byl uveden v původním oznámení omylem a takové bloky ani neexistují. Rovněž tato námitka žalobce je zcela nedůvodná.

K námitce žalobce, že požadoval vyžádání pokutových bloků i v případě dalšího přestupku, ke kterému mělo dojít dne 5.9.2006, neboť se domníval, že správní orgány se ani v tomto případě nemohou spolehnout na údaje uvedené v oznámení, soud uvádí následující.

Je pravdou, že v minulosti zdejší soud v obdobných případech (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. 42 Ca 12/2008) konstatoval, že v řízení, které se týká oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů a výzvy k odevzdání řidičského průkazu, správní orgány nejsou oprávněny blíže hodnotit skutkové okolnosti týkající se přestupků, neboť to není pro rozhodnutí věci podstatné, přičemž tento názor soud opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 – 46, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 505/2005 a také na www.nssoud.cz, který se zabývá splněním podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení, nicméně tento náhled zdejšího soudu byl v mezidobí překonán stávající judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2145/2010 a také na www.nssoud.cz).

Soud se shoduje se žalovaným, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu ust. § 123b odst. 1, odst. 2 zákona o silničním provozu, dále zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V tomto směru se ostatně vyslovil i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, který je dostupný na www.nssoud.cz.

Skutečností ovšem je rovněž to, že posléze Nejvyšší správní soud v již shora vzpomínaném rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, k dané problematice ještě dovodil, že „oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu

bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Tvrdil-li stěžovatel, že v daném případě žádný přestupek nespáchal, bylo na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda stěžovatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo“.

Z právě uvedeného vyplývá, že v rámci přezkumu záznamu bodového hodnocení nelze za všech okolností vycházet pouze z oznámení o přestupku učiněného Policií ČR nebo obecní policií.

V rámci předmětného správního řízení žalobce namítal, že v případě přestupku, kterého se měl dopustit dne 5.9.2006 má pochybnosti ohledně správnosti údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, neboť uváděl, že vozidlo tovární značky Škoda Octavia LX, reg. zn. „X“, které je uvedeno jako vozidlo, které žalobce měl řídit při spáchání přestupku dne 5.9.2006, v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, nikdy nevlastnil ani si jej nepůjčil. Žalobce tak zpochybňoval správnost údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 8.9.2006, č.j. ORMO-124/OHSL-BP-2006, které vyhotovila Policie ČR - oddělení hlídkové služby Litvínov. Ve světle výše citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, měly správní orgány přistoupit k vyžádání pokutových bloků i v případě tohoto blokového řízení, neboť samotné oznámení nemohlo být samo o sobě důkazem, že žalobce se určitého přestupku dopustil, dále že tento přestupek byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti a zejména pak stávající judikaturu Nejvyššího správního soudu soud proto uzavírá, že žalovaný pochybil, když před vydáním rozhodnutí ve věci samé si nevyžádal příslušné pokutové bloky (resp. jejich část A, jež zůstává správnímu orgánu), které jsou zmíněny Policií ČR – oddělením hlídkové služby Litvínov v jejím oznámení ze dne 8.9.2006, č.j. ORMO-124/OHSL-BP-2006, o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek spáchaný na úseku dopravy dne 5.9.2006. Tím, že tak žalovaný neučinil, zatížil řízení, které předcházelo vydání žalobou napadeného rozhodnutí, vadou řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal za základ svého rozhodnutí, dosud nemá oporu ve správním spise a taktéž vyžaduje zásadní doplnění ve shora naznačeném směru, a to za respektování ust. § 36 odst. 1, odst. 3 správního řádu.

Tuto námitku žalobce tedy soud vyhodnotil jako důvodnou.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto soudu nezbylo nic jiného než předmětnou žalobu vyhodnotit jako důvodnou. Soud tudíž napadené rozhodnutí žalovaného pro zjištěnou vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil a zároveň v souladu s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o tom, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je dle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu výše uvedeným. Důvod pro zrušení prvoinstančního rozhodnutí soud neshledal, když ke shora popsanému pochybení je vadou, kterou je možno odstranit v rámci odvolacího řízení.

Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud proto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 10 640,-Kč, která se skládá z částky 2 000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 6 300,-Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce JUDr. Jiřího Císaře po 2 100,-Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 1. 9. 2006 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), účast na jednání soudu dne 30.5.2012 - § 11 odst. 1 písm. g)], z částky 900,-Kč za tři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a z částky 1 440,-Kč představující 20% DPH z poskytnutých právních služeb vyjma zaplaceného soudního poplatku.

Soud nemohl přiznat žalobci náhradu nákladů řízení dle vyhlášky č. 484/2000 Sb., jak požadoval právní zástupce žalobce, neboť dle § 35 odst. 2 s.ř.s. za zastupování náleží odměna a pro určení její výše se užije zvláštní předpis, jímž jsou stanoveny odměny a náhrady advokátům za poskytování právních služeb. Takovým předpisem je právě vyhláška č. 177/1996 Sb. Proto přiznal soud žalobci náhradu nákladů řízení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši odpovídající počtu úkonů uplatněných právním zástupcem žalobce ve vyčíslení nákladů právního zastoupení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. května 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová